

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΚΦΡΑΞΗ

ΚΕΝΤΡΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ Σ. Ν. ΕΔΕΝ

9 του Σεπτεμβρίου 1977

αρ. φυλλου 24

Στις άλλες σελίδες:

- ΤΟΥΡΚΙΑ
- ΕΛΛΑΔΑ
- ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ ΜΑΘΗΤΕΣ
- ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΣΤΗ ΚΥΠΡΟ.

ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΟ ΛΑΟ ΚΑΙ ΤΑ ΚΟΜΜΑΤΑ ΓΙΑ ΣΥΖΗΤΗΣΗ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΔΕΚ

«**Η ΕΔΕΚ έθεσε μπροστά στο λαό ώρισμένες αρχές. Θα παρουσιάσει ένα πιο λεπτομερειακά επεξεργασμένο πρόγραμμα για βάση συνεργασίας. Δεν είναι δυνατή η ανάθεση σε μια πλευρά έν λευκώ εξουσιοδότησης χειρισμού του (Κυπριακού) θέματος ή της έν λευκώ έκπρο σώπησης άλλων.**»

Μ' αυτά τα λόγια ο Πρόεδρος του Σοσιαλιστικού Κόμματος ΕΔΕΚ, συν. Βάσος Λυσσαρίδης, μιλώντας στο πολιτικό μνημόσυνο του Δώρου Λοΐζου στη Λεμεσό, καθώρισε τον τρόπο προσέγγισης του κόμματος προς τις υπόλοιπες πολιτικές δυνάμεις της Κύπρου στην περίοδο μετά τον θάνατο του Προέδρου Μακαρίου.

Η δμιλία του προέδρου της ΕΔΕΚ αποτελεί την πρώτη επίσημη σαφή κοιματική τοποθέτηση πάνω σ' ένα θέμα που έχει χρησιμοποιηθεί πολλές φορές για παραπλάνηση του λαού: το θέμα της ενότητας. Δυστυχώς η έννοια της ενότητας έχει κακοπάθει ιδιαίτερα μετά τον θάνατο του Μακαρίου. Κάτω από μια δήθεν ενότητα προσπαθούν να θρούν στέγη οι θεωρητικοί της υποταγής, οι πράκτορες του ιμπεριαλισμού. Ακόμα κάτω από την «ενότητα» προσπαθεί η οικονομική ολιγαρχία να μεθοδεύσει την άνοδο της στην εξουσία, να οργανώσει τις δυνάμεις της για να χτυπήσει το λαϊκό κίνημα.

Όμως η ενότητα γίνεται για να εξυπηρετήσει συγκεκριμένους στόχους. Στη περίπτωση της Κύπρου η ενότητα τότε μόνο μπορεί να έχει σημασία αν οδηγεί στη σωστή διεξαγωγή του αγώνα του λαού για απαλλαγή από την κατοχή, την ιμπεριαλιστική εξάρτηση και την κάθε είδους εκμετάλλευση. Έτσι ένα σωστό πρόγραμμα είναι η απαραίτητη προϋπόθεση για την ενότητα. Η προοπτική προβολής από την ΕΔΕΚ ενός προγράμματος για συζήτηση αποτελεί μια θετική εξέλιξη στον πολιτικό χώρο της Κύπρου. Μια εξέλιξη που θα βάλει μια τάξη στη σύγχυση που η δεξιά προσπαθεί να δημιουργήσει διαμαγωγώντας για «ενότητα».

Οι επιπτώσεις από την προβολή λεπτομερειακού προγράμματος από την ΕΔΕΚ στον λαό και τα κόμματα για συζήτηση δεν μπορούν να εκτιμηθούν με ακρίβεια. Ασφαλώς όμως θάνα: σημαντικές. Από τη μια μπαίνει μπροστά μια διαδικασία ένότητας κάτω από τα μάτια του λαού που θα μπορεί να κρίνει την τοποθέτηση του καθε-

νός. Δεν είναι νοητό να ακολουθείται η πολιτική της μυστικής διπλωματίας για θέματα που άφορούν άμεσα το λαό. Από την άλλη γίνεται ξεκάθαρο πως μόνο όσοι είναι σε θέση να προχωρήσουν με βάση ένα πρόγραμμα αγώνα μπορούν να περιληφθούν σ' αυτή την ενότητα. Τό να περιμένουμε ότι η οικονομική ολιγαρχία με την απόλυτη εξάρτησή της από τον ιμπεριαλισμό έχει ετιδήποτε θετικό να προσφέρει στον αντιιμπεριαλιστικό αγώνα είναι στην καλύτερη περίπτωση αφέλεια και στη χειρότερη συνειδητή προδοσία.

Η ύπαρξη ενός προγράμματος είναι απαραίτητη. Δεν είναι αρκετή. Όπως τόνισε ο Δρ Λυσσαρίδης, για την ενότητα χρειάζονται, εκτός από το πρόγραμμα, και μέτρα που να εγγυούνται την υλοποίησή του. Τέτοια μέτρα απαιτούν την συμμετοχή του λαού και την παρουσία δοκιμασμένης ηγεσίας βγαλμένης μέσα από τους αγώνες του λαού.

Πάνω στο θέμα του προγράμματος μίλησε και ο Γενικός Γραμματέας της Σοσιαλιστικής Νεολαίας ΕΔΕΝ συν. Μάριος Τεμπριώτης. Ο συν. Μάριος τόνισε την ανάγκη συσπείρωσης γύρω από ένα πρόγραμμα αγώνα που θα μπορεί να ενώσει τις μάζες. Ένα τέτοιο πρόγραμμα πρέπει να βασιστεί στη δημιουργία λαϊκής πολιτοφυλακής με δημοκρατικό έλεγχο, με εκλεγμένους και ανακλητούς αξιωματικούς. Η οικονομία πρέπει να επιτευχθεί αφού εθνικοποιηθούν οι τράπεζες, τα βασικά μονοπώλια και το εξωτερικό εμπόριο. Στις εθνικοποιημένες επιχειρήσεις ή διοίκηση πρέπει να γίνεται από κοινού από το κράτος και τους εργαζομένους. Τόνισε επίσης πως δεν μπορεί να υπάρξει συνεργασία με την οικονομική

ολιγαρχία γιατί, αντικειμενικά σαν τάξη είναι δεμένη με τον ιμπεριαλισμό και γι' αυτό επιζητεί λύση που δεν ανταποκρίνεται στα συμφέροντα του λαού.

Οι θέσεις της ΕΔΕΚ είναι γνωστές. Η λεπτομερειακή παρουσίαση ενός προγράμματος θα αποτελέσει την πρακτική απόδειξη της τοποθέτησης του κόμματος. Η επίτευξη ενός κοινού προγράμματος των αντιιμπεριαλιστικών δυνάμεων, ενός προγράμματος που να

προσφέρει την σωστή πορεία τηρη στις θλιβερές κραυγές αποτελεί την καλύτερη απάντηση για «ενότητα της Δεξιάς».

ΜΕΤΩΠΟ ΑΓΩΝΑ ΤΩΝ ΛΑΪΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΑΝΑΒΙΩΣΗΣ ΤΟΥ ΦΑΣΙΣΜΟΥ

«Αν μια οποιαδήποτε κυβέρνηση δεν στηριχθεί πάνω απ' όλα στις δυνάμεις του λαού για να δημιουργηθεί ένα ισχυρό μετώπο αγώνα που θα είναι ικανό ν' αντιπαραταχθεί αποτελεσματικά στα στρατεύματα κατοχής, στην ιμπεριαλιστική επίθεση, και στην οικονομική ολιγαρχία κι' αν επιτραπεί στην άρχουσα τάξη να καθορίζει από την μια την πολιτική γραμμή και την οικονομική πολιτική μιας οποιασδήποτε κυβέρνησης, ενώ θα έχει από την άλλη την δυνατότητα μέσω των πολιτικών της εκπροσώπων να αντιπολιτεύεται διαμαγωγικά σε όλα τα επίπεδα, τότε υπάρχει ουσιαστικός κίνδυνος απογοήτευσης των μαζών και συνεπακόλουθης στροφής τους προς την μόνη υπαλλακτική γραμμή που θα υπάρχει, την γραμμή της δεξιάς, δηλ. την γραμμή της υποταγής.

Μια τέτοια προοπτική, της οποίας άρχισαν να φαίνονται τα πρώτα αποτελέσματα, δεν είναι καθόλου παρατραβηγμένη. Ήδη οι μάζες, τόσο ανάμεσα στους εργαζόμενους και στους πρόσφυγες όσο και ανάμεσα στα μεσαία και μικρομεσαία στρώματα, είναι σε μεγάλο βαθμό απογοητευμένες από την ως τα σήμερα πο-

ρεία. Ένα ελάχιστο δείγμα αυτής της κατάστασης είναι οι βουλευτικές εκλογές του '76. Η αδυναμία του μετώπου του «κέντρου» και της άριστερας να δώσει πραγματική λύση σε μια σειρά από λαϊκά προβλήματα, δημιούργησε από τη μια μεγάλη απογοήτευση στα λαϊκά στρώματα και έδωσε από την άλλη την δυνατότητα

δημαγωγίας στην Κληριδική δεξιά και της προσφοράς μιας υπαλλακτικής γραμμής που μπορεί σ' εκείνο το στάδιο να ήταν πάνω σε μια άριστη και γενική βάση, έφερε όμως σημαντικά αποτελέσματα.

Σήμερα βρισκόμαστε μπροστά σε μια ακόμα πιο επικίνδυνη φάση. Ο Μακάριος που κάτω από την ισχυρή του προσωπικότητα, καλύπτονταν τα λάθη και οι αδυναμίες μιας αμφιταλαντευόμενης τοποθέτησης είναι νεκρός. Αυτό που χρειάζεται τώρα ο λαός δεν είναι διακηρύξεις αλλά ένα συγκεκριμένο, σαφές πρόγραμμα πάνω σε όλα τα βασικά πολιτικο-οικονομικά προβλήματα του τόπου, που θα φέρνει τον ίδιο τον λαό στο πρώτο πλάνο και θα δημιουργεί ουσιαστικές προϋποθέσεις για την επιτυχία του απελευθερωτικού αγώνα.

Αντικειμενικά μπαίνουμε σε μια περίοδο οικονομικής

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗΝ 5η ΣΕΛΙΔΑ

Η ΕΛΛΑΔΑ ΣΕ ΠΡΟΕΚΚΛΟΓΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟ

Όλες οι ένδειξεις δείχνουν πως η Ελλάδα μπαίνει σύντομα σε προεκλογική περίοδο. Ο βασικός σχηματισμός της Δεξιάς, η Νέα Δημοκρατία, προσπαθεί να επιλέξει την πιο ευνοϊκή για κείνη χρονική περίοδο για την προκήρυξη των εκλογών. Ταυτόχρονα όλα τα κόμματα, ετοιμάζονται για να μπουν στην εκλογική αντιπαράθεση.

Η εκλογική αναμέτρηση, που υπάρχει πιθανότητα να γίνει τον ερχόμενο Νοέμβρη (ή να καθυστερήσει μέχρι την Άνοιξη του 1978 όπως θέλουν μερικά στελέχη της Ν. Δημοκρατίας), θα γίνει γύρω από μια πληθώρα πιεστικών

δημόσια την αποτυχία της. Σε μια πολύ πρόσφατη δημόσια κ. Παπαληγούρας, είπε πως το εθνικό εισόδημα θα είναι μειωμένο σε σύγκριση με το επίπεδο που προβλεπόταν στις αρχές του χρόνου. Ταυτόχρονα παραδέχτηκε την ύπαρξη ενός υψηλού ρυθμού ανόδου των τιμών, γύρω στα 10%, που ενδέχεται να ακολουθήσει τους ευρωπαϊκούς ρυθμούς (11%-18%). Από την άλλη ο κ. Παπαληγούρας χαρακτήρισε τα αίτια των εργαζομένων σαν «υπέμετρα και καθήκον της Κυβέρνησης είναι να τα περιορίσει.

Είναι, λοιπόν, φανερό πως οι Έλληνες εργαζόμενοι, παράλληλα με τις επιθέσεις που δέχθηκαν στον άφορο τον συνδικαλιστικό τομέα, αντιμετωπίζουν τώρα μια νέα επίθεση ενάντια στο βιοτικό τους επίπεδο, που ανάμεσα σε άλλα, διαδρώνεται από τη συνεχή άνοδο των τιμών.

Η προσπάθεια της Κυβέρνησης βασίζεται σε μια πολύ γνωστή ταχτική: Κατηγορεί τους εργαζόμενους πως τα αιτήματά τους αντιστρατεύονται την προσπάθεια για τους άμυντικούς εξοπλισμούς σε μια προσπάθεια εκμετάλλευσης εθνικιστικών συνθημάτων.

Έχτος από τα οικονομικά

προβλήματα της χώρας, η κυβέρνηση αντιμετωπίζει το αδιέξοδο της κρίσης του Αιγαίου και το Κυπριακό, ενώ η απόφαση και για μια τυπική επιστροφή στο ΝΑΤΟ δημιουργεί, σίγουρα, αντιδράσεις μέσα στον ελληνικό τομέα.

Κάτω από την πίεση των των προβλημάτων και την απομυθοποίηση του Καραμανλή, σαν του ανθρώπου που έσωσε τους Έλληνες από την δικτατορία, δεν είναι καθόλου παράξενο που η κυβέρνηση ζητά μια ευνοϊκή (και άπασδήποτε πρόωγη) η-

Οι πρόσφατοι εμπρησμοί, σε μεγάλες δασικές εκτάσεις, έδωσαν ξανά το πρόσχημα για προπαγάνδα ενάντια στους «άφρονες», «τους εξτρεμιστές των δύο άκρων» και επανάφεραν τη γνωστή θεωρία του Καραμανλή περί άριστο-χουντισμού. Είναι φανερό πως οικοδομείται πάλι το είδωλο του Καραμανλή που θα σώσει την Ελλάδα από τον κίνδυνο έκτροπής προς τη δικτατορία.

Είναι σχεδόν βέβαιο πως η Νέα Δημοκρατία δεν θα καταφέρει να κερδίσει το ποσοστό ψήφων που πήρε στις περασμένες εκλογές. Τρία χρόνια δεξιάς διακυβέρνησης είχαν σαν αποτέλεσμα την μετατόπιση των μαζών προς τα αριστερά. Το κόμμα που, σύμφωνα με τις πιο πολλές εκτιμήσεις που γίνονται, κέρδισε απ' αυτή τη μετατόπιση είναι το ΠΑΣΟΚ. Αυτό εξηγεί και την τελευταία δημία του κ. Παπανδρέου, στην οποία αναφέρει πως το ΠΑΣΟΚ θα κερδίσει αυτόνομα στις εκλογές για να διεκδικήσει την εξουσία. Βέβαια η προοπτική για κατάληψη της εξουσίας από

μόνο το ΠΑΣΟΚ είναι απομακρυσμένη. Στο χώρο επίσης της αντιπολίτευσης, το Κ.Κ.Ε. εσωτερικού μαζί με τέσσερα άλλα μικρά κόμματα, την Ε.Δ.Α., το Κόμμα Σοσιαλιστικής Πρωτοβουλίας, τη Σοσιαλιστική Πορεία και τη Χριστιανική Δημοκρατία, εξέφρασαν την πρόθεσή τους να συνεργαστούν στις εκλογές. Φαίνεται, πάντως, πως η συνεργασία των αριστερών δυνάμεων σε τούτη την περίοδο δεν μπορεί να επιτευχθεί.

Τα τελικά αποτελέσματα των εκλογών θα δείξουν τις παράπερα προοπτικές. Αν η Δεξιά δεν κατορθώσει να έχει την πλειοψηφία των έδρων στη Βουλή, οι αριστερές δυνάμεις πιθανόν να μπορέσουν να σχηματίσουν κυβέρνηση. Ωστόσο, σε τελευταία ανάλυση, η επιτυχία της αριστεράς θα εξαρτηθεί από το κατά πόσο θα μπορέσει να συνεργαστεί και να καθοδηγήσει το εργατικό κίνημα γύρω από ένα τέτοιο πρόγραμμα, που θα έγγυαται τη μαζική λαϊκή συμμετοχή στην πολιτική διαδικασία.

προβλημάτων που αντιμετωπίζει η χώρα. Τα οικονομικά προβλήματα έχουν ήδη μπει σε μια τέτοια δξύτητα, που η κυβέρνηση υποχρεώνεται τώρα να παραδεχτεί ουσιαστικά

μερομηνία για τις εκλογές. Τα οικονομικά προβλήματα θα αντιμετωπιστούν με αντιλαϊκά μέτρα, ενώ η διένεξη με την Τουρκία, συνεπάγεται μέσα στα πλαίσια του ΝΑΤΟ υποχωρήσεις.

ΕΜΕΙΣ ΚΑΙ ΟΙ ΑΛΛΟΙ

ΕΝΙΣΧΥΣΤΕ ΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ...

ΕΙΝΑΙ κακό πράμα ή γενέκουση. Τρεις περιπτώσεις ιδιωτικής πρωτοβουλίας που ήξερα τις θεωρούσα αντιπροσωπευτικές. Φαίνεται όμως πως έντελώς συμπτωματικά και οι τρεις αυτές περιπτώσεις έτυχε να είναι εξαιρέσεις γιατί η επαναδραστηριοποίησή τους έγινε ολότελα από εγυημένα δάνεια ενώ τα ιδιωτικά κεφάλαια των ιδιοκτητών τους δραστηριοποίησαν επιχειρήσεις στο εξωτερικό. Το περίεργο είναι ότι οι κυπριακές επιχειρήσεις δείχνουν ζημιά ενώ αυτές στο εξωτερικό κέρδος. Παρασύρτηκα λοιπόν από τους κομμουνιστές και νόμισα ότι ο μόνος τρόπος για να αναπτυχθεί η οικονομία είναι οι εθνικοποιήσεις. Όμως ο Σπύρος μου άνοιξε έφτυχως τα μάτια αφού «Η Κυβέρνηση θα πράξει πάν το δυνατό για να ενισχύσει τον ιδιωτικό τομέα για να διαδραματίσει ά κ ό μ α π ε ρ ι σ σ ό τ ε ρ ο τ ό ρ ο λ ο τ ο υ σ π η γενική προσπάθεια για την ανάκαμψη της οικονομίας». (Υπογράμμισα δική μου): Για να διαδραματίσει «ακόμα περισσότερο» ρόλο θα πεί πως έχει ήδη διαδραματίσει σημαντικό ρόλο. Όχι δικαιότερες κατανομές των βαρών και πράσινα λόγια. Ένισχύστε το κεφάλαιο και θα σάς «προσεγγίσουν με στοργή» για να κρατηθούν χαμηλά τα μεροκάματα, για να διατηρηθεί η συναγωνιστικότητα των

προϊόντων και να πάει μπροστά η οικονομία.

...ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΞΕΡΕΤΕ γιατί ο κλήρος της Κύπρου δεν έχει την απαιτούμενη μόρφωση; Φαίνεται ο λόγος βρίσκεται στις «μικρές απολαβές του που είναι αποθαρρυντικές για ένα άνθρωπο πανεπιστημιακής μορφώσεως να γίνει κληρικός». Γιατί στο τέλος — τέλος και οι παπάδες δεν γίνονται παπάδες για να υπηρετήσουν τον ύψιστο αλλά για να ζήσουν. Αυτό το αφιλότιμο το κίνητρο του κέρδους έχει εισχωρήσει ακόμα και στα θεία. Και γιατί οι απολαβές τους είναι μικρές; Γιατί «όσα λέγονται περί πολλής περιουσίας της εκκλησίας της Κύπρου είναι φανταστικά». Άφου να σκεφτήτε η Μητρόπολη Πάφου αναγκάζεται να συνάπτει κάθε χρόνο δάνεια 20.000 λιρών. Νομίζω πως πρέπει να σφιξουμε το ζωνάρι για να ενισχύσουμε και την εκκλησία για να δώσει ψήλες απολαβές ώστε να έχουμε παπάδες τλειωμένους του πανεπιστημίου. Άνκαι εδώ που τα λέμε με προβληματίζει και η εισήγηση κάποιου φίλου μου. Μια και η ηλεκτρονική τεχνολογία έγινε αποδεκτή στην εκκλησία με την εισαγωγή των ηλεκτρικών πολυελαίων και των μεγαφώνων γιατί να μην γίνει και αύξηση της παραγωγικότητας με την υιοθέτηση του

μαγνητοφώνου ή ακόμα και του ραδιοφώνου. Έτσι θα χρειάζονται πολύ λίγοι παπάδες και θα μπορούν να πηγαίνουν και στο πανεπιστήμιο.

ΚΑΤΑ ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ ΕΛΕΥΘΕΡΟΛΕΩΣ ΤΟ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

«Μόνον έλεεινοι και χυδαίοι υπάνθρωποι, προερχόμενοι όχι από σπύρια, αλλά από «αχούρια», από τρώγλες συνοικισμών υπαναπτύκτων χωρών της πρωτογένου Άνατολής μόνον πνευματικώς υπανάπτυκτοι, απολίτιστοι και θάρβαροι, άνθρωποι με καρδιαν τίγρεως και αντιλόπης και ψυχήν κοπρώδη, βουτηγμένην εις την λάσπην της προστυχιάς και τόν δασώδη βόρβορο της αισχροδς έμπαθειας μόνον από υποκείμενον εις τας άρτηρίας και τας φλέβας του οποίου ρέει όχι καθαρόν αίμα, αλλά θρώμικον πύον, μόνον από αισχράν, ρυπαράν και κολασμένην ψυχήν, θ' άνέμενέ τις μίαν τοιαύτην συμπεριφοράν, άναξίαν όχι Έπισκόπου και ανθρώπου πολιτισμένου, αλλά άνθρωπο φάγου και έξ ολοκλήρου διεφθαρμένην ψυχήν και καρδιαν έχοντος».

Τάδε έφη ο Μητροπολίτης Έλευθερούπολεως για τον Μητροπολίτη Κορινθίας. Φαίνεται ότι και στην Ελλάδα οι απολαβές των κληρικών είναι χαμηλές. Χρειάζεται σοβαρή σκέψη για τη λύση του μαγνητοφώνου.

ΕΚΦΡΑΣΗ

ΚΛΙΜΑΚΩΣΗ ΤΗΣ ΒΙΑΣ ΣΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑ

ΑΙΓΥΠΤΙΟΙ ΕΡΓΑΤΕΣ

ΤΕΣΣΕΡΕΙΣ αιγύπτιοι εργάτες άρτοποιείου στα Λαταία κατηγορήθηκαν για κατάληψη του εργοστασίου όπου εργάζονταν. Οι εργάτες για 4 μήνες τώρα δεν έχουν πάρει κανένα μισθό.

Αυτό το εργατικό επεισόδιο έφερε στο φως μια πραγματικότητα που έγκυμονει κινδύνους για το μέλλον. Οι κύριοι κεφαλαιοκράτες μετά από τις διευκολύνσεις που τους έδωσε η Κυβέρνηση μετά την άφαιμαξη των κυρίων εργατών και το δέσιμο του εργατικού κινήματος ορέγονται τώρα και ξένους εργάτες. Θα μπορούν έτσι να τους χρησιμοποιούν για να κρατήσουν το μεροκάματο χαμηλά και παράλληλα να διασπάσουν την εργατική τάξη.

ΕΜΕΙΣ δεν είμαστε ενάντια στους ξένους εργάτες που έρχονται για να δουλέψουν. Όλοι είναι ελεύθεροι. Αυτό που θα πρέπει να εμποδίσουμε είναι την προσπάθεια χρησιμοποίησης των ξένων εργατών για διατήρηση χαμηλών μεροκαμάτων από τους κεφαλαιοκράτες. Απαραίτητη προϋπόθεση γι' αυτό, είναι η ενότητα της εργατικής τάξης, η ενότητα των κυρίων και ξένων εργατών. Τα συμφέροντα όλων των εργατών είναι κοινά. Τους εκμεταλλεύονται σαν τάξη. Κι' εμείς σαν τάξη πρέπει να τους αντιμετωπίσουμε.

Η ΚΕΝΤΡΟΔΕΞΙΑ

ΚΑΤΩ από τον πιο πάνω τίτλο ή «Σημερινή» σε σχόλιό της την περασμένη Κυριακή καλεί τον κ. Κυπριανού να κινηθεί για την ένοπιση της Δεξιάς γιατί: «Η ένοπιση της Δεξιάς έχει ώρισμα ιστορικής σημασίας πλεονεκτήματα. Πρώτον δεν επιτρέπει την δημιουργία έντυπώσεων ότι οι Έλληνοκύριοι κομμουνιστοκρατούνται. Και ότι η Βουλή και η Κυβέρνηση του Κυπριακού Κράτους είναι κομμουνιστοπρόβλητα. Δεύτερον, η κομμουνιστική ήγεςία δεν μπορεί με ένωμένη την δεξιά να επιβάλλει γραμμές και θέσεις που υπαγορεύονται έξωθεν και που είναι δυνατόν να γρονθοκοπούνται με τα πραγματικά συμφέροντα του Κυπριακού Έλληνισμού. Τρίτον, με την ένοπιση της Δεξιάς γίνεται πιο εύκολη και συνειδητή ή οποιαδήποτε πολιτική συνεννόηση μεταξύ Δεξιάς και Άριστερās για μια μίνιμουμ έσωτερική και έξωτερική πολιτική.

Είναι εκπληκτικός ο κυνισμός με τον οποίο γίνεται προσπάθεια αναβίωσης της ιδεολογίας του αντικομμουνισμού. Γιατί ασφαλώς αυτοί που πειράζονται γιατί τους δημιουργείται ή έντύπωση ότι οι Έλληνοκύριοι κομμουνιστοκρατούνται δεν είναι άλλοι από τους ιμπεριαλιστές, τους πραγματικούς έχθρους της Κυπριακής ανεξαρτησίας. Δεύτερον γίνεται προσπάθεια να καλυφτεί ή πραχτορική δράση της δεξιάς με αναφορά στις «θέσεις που υπαγορεύονται έξωθεν» της κομμουνιστικής ήγεςίας». Τρίτον, αφού χωριστούν τα άρνια από τα έριφια τότε από θέσιν ισχύος... κανονίζουμε την άριστερά. Για την δεξιά ή συνεργασία με την άριστερά σημαίνει ύποταγή της τελευταίας.

ΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ

ΑΥΤΟ το μήνα ξαναοίγουν τα σχολεία. Μαζί με την συγκέντρωση των μαθητών μπαίνουν μπροστά τους και τα διάφορα μαθητικά και κοινωνικά προβλήματα που αντιμετωπίζουν. Η οργανωμένη δράση των μαθητών για την έντοπιση και επίλυση αυτών των προβλημάτων είναι απαραίτητη. Ο μαθητικός συνδικαλισμός έχει πολλά να προσφέρει και για την λύση των άμεσων προβλημάτων αλλά και σαν μέσον εκπαίδευσης για συλλογική δράση. Καθήκον λοιπόν κάθε συνειδητοποιημένου μαθητή είναι ή προώθηση αυτής της οργανωτικής προσπάθειας. Η Σ.Ε. θα σταθεί δίπλα στους μαθητές και θα αγωνιστεί για την προώθηση του άγώνα τους και των προβληματισμών τους.

Την περασμένη βδομάδα τουλάχιστον **έξι** άτομα σκοτώθηκαν και δεκάδες τραυματίστηκαν σε συγκρούσεις της αστυνομίας με τους κατοίκους φτωχογειτονειδς της Κωνσταντινούπολης. Αιτία των συγκρούσεων ήταν ή προσπάθεια του Δήμου να κατεδαφίσει παραπήγματα που χτίστηκαν σε ιδιωτική γη. Οι κάτοικοι των παραπημάτων, άποφασισμένοι να προστατέψουν αυτό το ελάχιστο στέγης που είχαν άντιστάθηκαν με αποτέλεσμα ή αστυνομία να καταφύγει στην ώμη ένοπλη βία για την «έπιβολή του νόμου».

Τα επεισόδια της Κωνσταντινούπολης αποτελούν νέα σοβαρή κλιμάκωση της βίας που έχει γίνει πια καθημερινό φαινόμενο στην Τουρκία και ιδιαίτερα στις μεγάλες πόλεις. Χαρακτηριστικό της έκτασης αυτής της βίας είναι ή έπισημος άπολογισμός του ύπουργού έσωτερικών της Τουρκίας κ. Οζάλ που αναφέρει ότι από την άρχή του χρόνου σκοτώθηκαν σε πολιτικά επεισόδια 160 άτομα και πληγώθηκαν 1860. Αναφέρει ακόμα ότι φέτος σημειώθηκαν 521 επεισόδια ρίψης βομβών σε σύγκριση με 175 το 1976 και 9 το 1975. Οι ληστείες τραπεζών έφτασαν τις 49 σε σύγκριση με 39 το 1976 και 10 το 1975.

Οι πιο πάνω στατιστικές αποτελούν μια μικρή αλλά εύγλωττη ένδειξη της βαθείας κοινωνικής και οικονομικής κρίσης που περνά ή Τουρκία. Μιας κρίσης που ή άρχουσα τάξη δεν μπόρεσε να ξεπεράσει παρ' όλη την ποικιλία μεθόδων που χρησιμοποίησε: έπέμβαση του στρατού και στυγνή καταπίεση, κυβέρνηση του «σοσιαλιστή» Έτζεβίτ, έξαρση του σωδινισμού με την εισβολή στην Κύπρο και την έξοδο του «Σεισμίκ» στο Αιγαίο, στρατιωτικός νόμος, φασιστική δράση με οργανώσεις όπως οι «Γκρίζοι Λύκοι». Μπορεί να πει κανείς ότι ή άρχουσα τάξη έχει έξαντλήσει κάθε περιθώριο για την έπιβολή της κυριαρχίας της πάνω στον Τουρκικό λαό. Έκτος από ένα: μια κυβέρνηση συνασπισμού των δυο μεγάλων κομμάτων, του Έτζεβίτ και του Ντεμιρέλ. Ήδη ή ήγεςία των Τουρκικών εργατικών συνδικάτων έχει προβάλει αυτό το αίτημα με την άπειλή γενική άπεργία σε μια προσπάθεια έξαπάτησης του λαού σχετικά με τις δυνατότητες και τους στόχους μιας τέτοιας κυβέρνησης.

Οι πιέσεις για την δημιουργία κυβέρνησης συνασπισμού Έτζεβίτ — Ντεμιρέλ δεν προέρχονται μόνο από τα συνδικάτα αλλά και από μεγάλη μερίδα του κεφαλαίου που έλπίζει πως μια τέτοια κυβέρνηση θα μπόρεσει να επιβάλει «μέτρα λιτότητας» να μειώσει δηλαδή ακόμα περισσότερο το ήδη τραγικά χαμηλό βιωτικό επίπεδο των Τούρκων εργαζομένων. Είναι ακόμα γνωστό ότι μέτρα λιτότητας άπαιτεί και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο στις διαπραγματεύσεις του με την Τουρκία για την παροχή δανείων. Η Κυβέρνηση Ντεμιρέλ προσπαθεί να επιβάλει τέτοια μέ-

τρα λιτότητας αλλά είναι άμφίβολο αν θα το καταφέρει μέσα στο κλίμα κοινωνικού άναβρασμού που επικρατεί.

Όπως και γάχουν τα πράγματα είναι δύσκολο να δει κανείς πως ή άρχουσα τάξη θα μπόρεσει να ξεπεράσει την κρίση. Έκτος του ότι είναι σχεδόν άδύνατο για οποιαδήποτε κυβέρνηση να μειώσει το βιωτικό επίπεδο των Τούρκων

στατική Νεολαία που διαλύθηκαν μετά την επέμβαση του Στρατού άρχίζουν να αναδιοργανώνονται και να δραστηριοποιούνται και πάλι. Το πρόβλημα παραμένει στο αν θα άποκτήσουν μαζική ύποστήριξη οι επαναστατικές ιδέες για να μπόρουν να ένοπιηθούν οι δυνάμεις της άλλαγής για να χτυπηθεί το σύστημα της εκμετάλλευσης και της διαφθοράς. Αν αυτό δεν γίνει δυνατό ή κρίση θα συνεχίζει να βαθαίνει διώνοντας άφθονη τροφή στον φασισμό. Θάταν άσκοπο να διακινδυνεύσει κανείς άκριβεις προβλέψεις για την πορεία γιατί λείπουν οι άναγκαίες πληροφορίες.

Το πιο σημαντικό στοιχείο της περιόδου αυτής είναι το γεγονός ότι ή βία έχει πια ξεφύγει σε μεγάλο βαθμό από

εργατών, και αν ακόμα το καταφέρει θα κερδίσει ελάχιστο χρόνο. Η κρίση της οικονομίας δεν έρρισκεται στις «ψηλές» εργατικές άπολαβές αλλά στη μόνιμη ύποανάπτυξη που επιβάλλει το σύστημα και ή ιμπεριαλιστική άπομύζηση. Μόνο ριζικές άλλαγές στη δομή της οικονομίας θα μπόρουν να βγάλουν την Τουρκία από το άδιέξοδο. Τέτοιες όμως άλλαγές, που σημαίνουν οδισιαστικά άρνηση του καπιταλιστικού συστήματος σημαίνουν κατ' άνάγκη και άπόσπαση της έξουσίας από την δεξιά.

Ποιά είναι ή κατάσταση μέσα στο εργατικό κίνημα; Η σπασμοδική δράση των φοιτητών, ή άριθμητική δύναμη των συνδικάτων και ή άσυντόνιστη δράση των εργατών είναι ένδειξη της άδυναμίας του κινήματος. Αναμφίβολα οι άριστερές οργανώσεις γίνονται μέρα με την μέρα πιο δυνατές. Μικρά εργατικά κόμματα όπως το TSIP (που άς σημειωθεί τάχτηκε ένάντια στην εισβολή στην Κύπρο) το ΤΕΡ και άλλα έχουν μπροστά τους πολλές προοπτικές. Οργανώσεις όπως ή Έπανα-

τα άτομικά πλαίσια και γίνεται βία της αστυνομίας ένάντια σε μαζες λαού. Μια περίοδος έξαιρετικά πρόσφορη για το ξάπλωμα επαναστατικών ιδεών — αλλά ταυτόχρονα και άνόδου του φασισμού. Οι μαζες επαναστατούν και σιγά σιγά κινούνται προς τη σωστή κατεύθυνση. Θα προλάβει να δημιουργηθεί ή σωστή ήγεςία που θα τις οδηγήσει στη νίκη;

Το πιο πιθανό είναι να συνεχιστεί μακρόχρονα ή κρίση. Χωρίς ν' άποκλείονται έντελώς «Γκανταφικές» διεξοδοι, ή Τουρκική άρχουσα τάξη έσως δοκιμάσει σε κάποιο στάδιο την μέθοδο της στρατιωτικής δικτατορίας που πιο στυγνής άπ' ότι γνωρίσαμε στο παρελθόν. Η άποτροπή μιας τέτοιας εξέλιξης θρίσκεται μέσα στις δυνατότητες του εργατικού κινήματος. Πριν μερικούς μήνες ή άποφασιστική δράση των εργατών με μια γενική άπεργία άπέτρεψε την συνέχιση της λειτουργίας των έκτακτων στρατοδικείων. Η οργανωμένη άποφασιστική δράση τους μπόρει να δώσει επαναστατικές διεξόδους.

ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ 77:

εργαζόμενοι μαθητές - ΕΡΕΥΝΑ

Όπως κάθε καλοκαίρι, οι μαθητές των φτωχών κοινωνικών στρωμάτων, μόλις τελειώσει το σχολείο με τα δικά του θέματα και άμεσως μετά το άγχος των εξετάσεων άρχισαν την δουλειά σε εργοστάσια και σε οικοδομές. Πολλοί απ' αυτούς

για να πληρώσουν τα δίδαχτρα στο σχολείο τους (ή δωρεάν παιδεία — πολυδιαφημισμένη — δεν έχει εφαρμοσθεί στις τρεις μεγάλες τάξεις από τις οποίες προέρχονται οι περισσότεροι μαθητές που εργάζονται) άλλοι για να ενισχύσουν τις οικογένειές

τους και άλλοι για να καλύψουν τα άτομικά τους έξοδα. Οι αντιφάσεις, η ιδεολογία, η δομή και η υποκρισία της άστικής κοινωνίας αποκαλύπτεται και σ' αυτό το θέμα.

Η Σοσιαλιστική Έκφραση ξεκίνησε μια έρευνα πάνω σ' αυτό το θέμα των εργαζόμενων μαθητών, για να βοηθήσει στην συνειδητοποίηση και προβολή των προβλημάτων που αντιμετωπίζει ο μαθητόκοσμος που εργάζεται.

Η Σοσιαλιστική Έκφραση έφτασε στους τόπους δουλειάς για να έχει άμεση επαφή με το πρόβλημα και πήρε τις απαντήσεις στο ερωτηματολόγιο που ετοίμασε για να βοηθήσει την έρευνα.

ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ ΜΑΘΗΤΕΣ ΑΠΑΝΤΟΥΝ ΣΕ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΣΟΣ. ΕΚΦΡΑΣΗΣ

1. **ΚΑΝΕΝΑ ΔΙΑΘΗΜΑ**
2. Μας καλύπτουν.
3. Τα ίδια με τους άλλους εργαζόμενους.
4. Κανονικό όκταωρο. Δουλεύω 10 ώρες την ημέρα δηλ. και 2 ώρες δειπναίμ.

ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ ΘΕΟΔΩΡΑ
1. α) Οι λόγοι που με ώθησαν να εργάζομαι είναι οικονομικοί. Είμαστε πρόσφυγες, ο πατέρας μου είναι πελεκάνος και κυρίως εργάζομαι για τα δίδαχτρα. Θα προτιμούσα να ήταν η παιδεία δωρεάν.
β) Οι μαθητές νομίζω ότι δεν πρέπει να εργάζονται, για να ξεκουράζονται για να μπορούν να διαβάσουν τον χειμώνα.
γ) Πρέπει κατά την γνώμη μου να διαβάζουν και να κάνουν κατασκηνώσεις.

ΔΟΥ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ ΣΤΟΝ «ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟ» Πρέπει να εργάζονται οι μαθητές; ΣΟΣ. ΝΕΟΛΑΙΑ Ε ΔΕΝ

ΜΕΤΩΠΟ ΑΓΩΝΑ ΤΩΝ ΛΑΪΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛΙΔΑΣ

κρίσης που ολοένα θα παίρνει διαστάσεις μονιμότητας. Η άρχουσα τάξη αντιλαμβάνεται ότι το χροσό περιβάλλον της «οικονομικής ανάκαμψης» δεν μπορεί να κρατήσει για πολύ, γνωρίζει πάρα πολύ καλά ότι με το πέρασμα του χρόνου τα οικονομικά προβλήματα θα εξατονούνται και θα περισσώσουν, ότι μια μακροχρόνια έκπνευστη στη λύση του Κυπριακού προβλήματος εργάζεται μόνο ανασταλτικά στη λειτουργία ανάπτυξη του συστήματος. Είναι σίγουρη η οικονομική «λιγάρια» πώς έλος αυτός ο ραβδωμένος αυτοέπαινος, για την υποτιθέμενη οικονομική ανάκαμψη, λειτουργεί άρνητικά στη διατήρηση της «ταξικής φρεσής» που είναι γνάστρα, και επικυρώθηκε τελευταία με το κράτος και τους υπευθύνους των εργατικών συδικάτων, και πως η αυτοσυγκράτηση των εργαζόμενων δεν μπορεί να στηρίξει για πολύ στην εθνική κινητικότητα.

ΣΤΕΛΙΟΣ ΕΡΩΤΟΚΡΙΤΟΣ
1. α) Θέλω να είμαι ανεξάρτητος που τους γονιούς μου. Οικονομικά προβλήματα δεν έχω.
β) Πρέπει όλοι οι μαθητές να εργάζονται ανεξάρτητα από το αν κάποιος είναι φτωχός ή πλούσιος.
γ) Έξαρταται από το χαρακτήρα και την οικονομική άγνοια κάθε μαθητή. Αν ένας θέλει να δουλέψει να δουλέψει. Ο φτωχός όμως αναγκαστικά πρέπει να δουλέψει.

2. Παίρνω 116 μιλς την ώρα. Δεν είναι καθόλου ικανοποιητικά και κάτι πρέπει να γίνει. Μία άπεργία να ποδμε. Αν σταματήσει η παραγωγή θα αναγκαστούν να μάζ αψηήσουν το μεροκάματο. Πάντως θα ήθελα να ήγγιθα μίας τέτοιας άπεργίας.

Ε ΔΕΝ
Στις ερωτήσεις μας εκ μέρους της ΕΔΟΝ απάντησε ο κ. Τίτος Φάντης, μέλος του Εκτελεστικού της Συμβουλίας, ο κ. Φάντης εδύλωσε:

ΟΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1. α) Ποιοί είναι οι λόγοι που σας ανάγκασαν να εργαστείτε;
β) Συμφωνείτε να εργάζονται οι μαθητές του καλοκαιριού ή να αναπαύονται;
γ) Ποιος πρέπει να είναι κατά τη γνώμη σας ο άσφαλτος των μαθητών του καλοκαιριού;

2. Παίρνω 116 μιλς την ώρα. Δεν είναι καθόλου ικανοποιητικά και κάτι πρέπει να γίνει. Μία άπεργία να ποδμε. Αν σταματήσει η παραγωγή θα αναγκαστούν να μάζ αψηήσουν το μεροκάματο. Πάντως θα ήθελα να ήγγιθα μίας τέτοιας άπεργίας.

3. Όχι, δεν μάζ καλύπτουν.
4. Δεν μάζ έχω μόνιμη δουλειά και μάζ μετακινούμαι συνεχώς, μάζ διαχωρίζω, έπίσης σε γνωστούς που τους βάζουν πιο ελαφριά δουλειά και γωωστούς που κάμνουν πιο σκληρή.
5. Παίρνω 116 μιλς, δουλεύω 8½ ώρες την ημέρα.

1. Πιστεύω ότι είναι βαρύνουσα η γνώμη των κοινωνιών να είναι τα άπεργία έσοδα στον μαθητή για να μπορεί να μπει άπερίστατος. Τέτοια έσοδα είναι π.χ. η δωρεάν άπείδευση σε όλα τα επίπεδα, η άργωωστήρια, οι διδασκαλίες, η δωρεάν διατροφή και διαμονή (σε περιπτώσεις που οι μαθητές προέρχονται από την ύπαιθρο) ή προσφορά άπείδευσης, και τα δωρεάν φροντιστήρια.

ΟΙ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

ΑΡΙΓΡΟΥ ΧΡΙΣΤΟΣ
Κόνα — Κόλα
1. α) Άναγκάστηκα να εργαστώ διότι έχω οικονομικά προβλήματα. Ο πατέρας μου είναι κούρας και εργάζεται κοντά στην πράσινη γραμμή, και τα λεφτά που παίρνει είναι ελάχιστα.
β) Δεν συμφωνώ να εργάζονται διότι νομίζω ότι πρέπει να αναπαύονται για να μπορούν να άποδίδουν τον χειμώνα. Όμως είναι αναγκασμένοι να εργάζονται για τα δίδαχτρα τους.
γ) Νομίζω ότι το τι θα άσφαληθεί εξαρτάται από τις οικονομικές μας συνθήκες.
2. Παίρνω 2.500 μιλς. Δεν είναι ικανοποιητικά, όμως, για τον λόγο ότι είναι φίλος μου δ έπιστάτης δεν μπορώ να ζητήσω άψηση.
3. Οι συντηγίες δεν μάζ καλύπτουν διότι λένε ότι δουλεύουν λίγο χρονικό διάστημα και δεν μπορώ να μάζ γρά-

3. Δέν μάζ καλύπτουν.
4. Φωνάζουν μας παραπάνω που τους άλλους εργάτες. Δεν μάζ έχω καθορισμένη εργασία και κάθε λίγο μετακινούμαι σε άλλο πόστο.
5. 7½ — 4½. Δουλεύω 2 ώρες δειπναίμ, ως τις 6½.

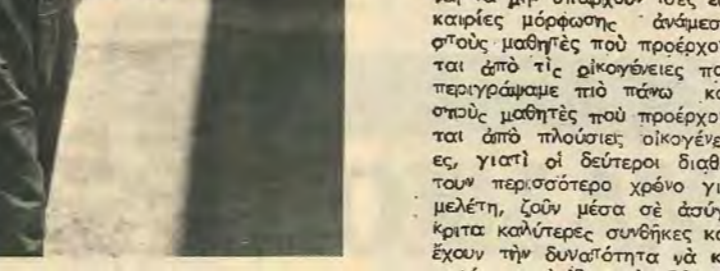
ΜΑΡΙΟΣ ΛΟΪΖΙΑΗΣ
1. α) Οι λόγοι που με ανάγκασαν να εργάζομαι είναι 1ον) το ότι δεν μου άρέσει να κάθω στο χωριό μου χωρίς να εργάζομαι και 2ον) το ότι ο πατέρας μου χρειάζεται βοήθεια λόγω του ότι είμαστε μεγάλη οικογένεια και τα λεφτά που παίρνω είναι λίγα. Έξ άλλου με τα λεφτά που παίρνω έχω, μπορώ να αγοράσω τα ρούχα και τα βιβλία του σχολείου μου. Έπίσης η αυτά τα λεφτά θα κάνω την έγγραφή μου στο σχολείο.
β) Οι μαθητές το καλοκαίρι πρέπει να εργάζονται έαν βέβαια έχουν άναγκη όπως έγω. Έξ άλλου ο τόπος μας τώρα χρειάζεται περισσότερο άπο πριν, εργατικά χέρια.
γ) Οι μαθητές το καλοκαίρι πρέπει να άσφολοούνται με κάτι που θα βοηθήσει και την οικονομία τους και τον τόπο τους. Π.χ. να δουλεύουν. Με την δουλειά βοηθούν και την οικονομία τους οικονομικά και τον τόπο τους άναπτυξη.

2. Παίρνω 116 μιλς την ώρα και διδασκαλία με την παραγωγή μου. Νομίζω πως μάζ ξεγελούν και μάζ άκμεταλλούνται, άμως δεν μπορώ τουλάχιστο μόνιμο να κάνω δουλειά διότι μπορεί να με άλλάξουν.
3. Όχι, οι συντηγίες δεν μάζ καλύπτουν.
4. Δεν έχω δικαίωματα, παίρνω λίγο μισθό και άμως παράγομαι το ίδιο με τες μόνιμες εργάτριες.
5. Οι άροι εργασίας είναι 8 ώρες την μέρα δουλειά και άπερωρίες καθημερινά 1 : 1½ και Σάββατο 1 : 2.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΔΟΥ
1. α) Έργάζομαι για να πληρώσω τα δίδαχτρα μου και για την στολή, δηλαδή για οικονομικούς λόγους και γι' αυτό πιστεύω άν η παιδεία ήταν δωρεάν θα ήταν καλύτερα.
β) Νομίζω πως πρέπει να εργάζομαστε για να πάει καλά η κληρονομιά του τόπου, άμως κάτω από αυτές τες συνθήκες.
γ) Οι μαθητές το καλοκαίρι πρέπει να άσφολοούνται με κάτι που θα βοηθήσει και την οικονομία τους και τον τόπο τους. Π.χ. να δουλεύουν. Με την δουλειά βοηθούν και την οικονομία τους οικονομικά και τον τόπο τους άναπτυξη.

ΜΙΤΣΙΑΗΣ
Έργατρια
1. α) Οικονομικοί λόγοι. Είμαστε 4 άτομα στην οικογένεια και δουλεύουμε όλοι. Πρέπει να δρομύω λεφτά για τα δίδαχτρα του σχολείου. Η Δωρεάν Παιδεία δ βοηθός μου τους φτωχούς οικογένειες.
β) Πρέπει όλοι να εργάζονται, ανεξάρτητα αν είναι πλούσιοι ή φτωχοί.
γ) Να δουλεύουν. Τες ελεύθερες ώρες να διαβάζουν.
2. Παίρνω 116 μιλς την ώρα και διδασκαλία με την παραγωγή μου. Νομίζω πως μάζ ξεγελούν και μάζ άκμεταλλούνται, άμως δεν μπορώ τουλάχιστο μόνιμο να κάνω δουλειά διότι μπορεί να με άλλάξουν.
3. Όχι, οι συντηγίες δεν μάζ καλύπτουν.
4. Δεν έχω δικαίωματα, παίρνω λίγο μισθό και άμως παράγομαι το ίδιο με τες μόνιμες εργάτριες.
5. Οι άροι εργασίας είναι 8 ώρες την μέρα δουλειά και άπερωρίες καθημερινά 1 : 1½ και Σάββατο 1 : 2.

3. Όχι, οι συντηγίες δεν μάζ καλύπτουν.
4. Δεν έχω δικαίωματα, παίρνω λίγο μισθό και άμως παράγομαι το ίδιο με τες μόνιμες εργάτριες.
5. Οι άροι εργασίας είναι 8 ώρες την μέρα δουλειά και άπερωρίες καθημερινά 1 : 1½ και Σάββατο 1 : 2.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΙΚΟΣ
1. α) Οικονομικοί. Προέρχομαι από εργατική οικογένεια. Όλα μου τ' άδέρφια κι' εγώ δουλεύουμε για να συντηρήσουμε τη μητέρα μας.
β) Τις μισές διακοπές να δουλεύουν και τις άλλες μισές να αναπαύονται.
γ) 8 ώρες εργασία τζιαί και μία άδυ — άρες διάδασμα.
2. 4 ασλίνα την ώρα. Είναι

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: Οι άποψεις του Έργασίας και των Συντηγίων.

2. Παίρνω 2.500 μιλς. Δεν είναι ικανοποιητικά, όμως, για τον λόγο ότι είναι φίλος μου δ έπιστάτης δεν μπορώ να ζητήσω άψηση.
3. Οι συντηγίες δεν μάζ καλύπτουν διότι λένε ότι δουλεύουν λίγο χρονικό διάστημα και δεν μπορώ να μάζ γρά-

1. α) Οικονομικοί. Προέρχομαι από εργατική οικογένεια. Όλα μου τ' άδέρφια κι' εγώ δουλεύουμε για να συντηρήσουμε τη μητέρα μας.
β) Τις μισές διακοπές να δουλεύουν και τις άλλες μισές να αναπαύονται.
γ) 8 ώρες εργασία τζιαί και μία άδυ — άρες διάδασμα.
2. 4 ασλίνα την ώρα. Είναι

Είναι γι' αυτό τον λόγο που μια κυβέρνηση του «κέντρου» και της άριστερας, μία λαϊκομετωπή δηλ. κυβέρνηση, που θα παραδίδει εν λευκώ τους χειρισμούς στους έκπνευστους, της δεξιάς, άν δεν λύσει, και δεν θα τή λύσει, άν γω της φώσης της, τα καυτά προβλήματα του λαού, θα άπογοητεύσει άλλωα και περισσότερες μάζες οι όποιες μη έχοντας που άλλωα να στραφούν θα στρέφονται προς τα δεξιά.

Και τότε το πιο σκληρό χέρι της άστικής τάξης ή φασισμίου με άναδύσει στο προσκήνιο με έμφανή την γραθιά, με αντιιμπεριαλιστικά όθηματα και γι' αυτό και άντικαπιταλιστικά, έτοιμος να δώσει την λύση με τα άπλα και την φωτιά. Και είναι τότε που οι άπογοητευμένες μάζες ιδιαιτέρως των μεσαίων και των μικρομεσαίων στρωμάτων θα δουν την σωτηρία στην φασιστική βία και ή φασισμός με την δυναμική πρακτική, και άν την κοψία συνθηματολογία που τον διακρίνει, θα βρει πραγματική μαζική υποστήριξη με καταστροφικές συνέπειες για το λαό και τον άπελευθερωτικό άγώνα.

Άν η άριστερά δεν κατορθώσει να προσφέρει ένα πραγματικό υαλλακτικό πρόγραμμα στο λαό, δεν είναι καθόλου άπίθανο να δώσει τη λύση ή φασισμός.
Μάριος Σενιέρτης
Γ.Γ. της Σ.Ν.ΕΔΕΝ
6.9.1977

η εξέλιξη του εργατικού κινήματος και συγχρονα προβλήματα του σοσιαλισμού

Η ΤΡΙΤΗ ΔΙΕΘΝΗΣ

ΜΕΡΟΣ Β'

Η Τρίτη Διεθνής ιδρύθηκε με σκοπό τη παγκόσμια εργατική επανάσταση. Στους Μπολσεβίκους ιδρυτές της η παγκόσμια επανάσταση φαινόταν σαν μια άμεση πραγματικότητα το 1919. Γι' αυτούς οι συνθήκες ήταν ώριμες για την εξάπλωση της επανάστασης στις ανεπτυγμένες χώρες της Ευρώπης. Βλέπανε τη συνέχιση της Ρωσικής επανάστασης σ' αυτές τις χώρες, ειδικά στη Γερμανία, σαν κάτι το απαραίτητο για την επιβίωση της ίδιας της Ρωσικής επανάστασης και του Ρωσικού Εργατικού Κράτους. Η Τρίτη ή Κομμουνιστική Διεθνής ήταν το όργανο το οποίο θα συντόνιζε και θα οργάνωνε την παγκόσμια επανάσταση.

Οι επαναστάσεις, όμως, που έγιναν σε διάφορες χώρες της Ευρώπης σ' αυτή την περίοδο, απέτυχαν να πάρουν τη μορφή και να φέρουν τα αποτελέσματα που περιμεναν οι Μπολσεβίκοι. Ένας λόγος για αυτό ήταν πώς το Ευρωπαϊκό Εργατικό κίνημα ήταν διασπασμένο. Η μεγάλη πλειοψηφία των νέργατων της Ευρώπης βρισκόταν κάτω από μία ρεφορμιστική, σοσιαλδημοκρατική ηγεσία. Τα κομμουνιστικά κόμματα μαζικοποιήθηκαν σ' αυτή τη περίοδο αλλά δεν κατάφεραν να τραβήξουν μαζί τους ένα μεγάλο μέρος της εργατικής τάξης. Επίσης η οργανωτική δομή της ίδιας της Κομμουνιστικής Διεθνούς και των κομμάτων μελών της δεν ταίριαζε με τις ιστορικές συνθήκες στην Ευρώπη. Η παγκόσμια επανάσταση όμως ήταν και συνέχισε μέχρι το 1922 να είναι η βάση και ο κύριος σκοπός της Κομμουνιστικής Διεθνούς.

Μετά από την αποτυχία των επαναστάσεων της περιόδου 1920—22 και με την άνοδο μιας ισχυρής γραφειοκρατικής τάξης μέσα στο Ρωσικό

Κομμουνιστικό Κόμμα, η Τρίτη Διεθνής έχασε τελείως την διεθνιστική επαναστατική της μορφή. Από την ίδρυσή της η Κομμουνιστική Διεθνής είχε δύο αντιφατικά χαρακτηριστικά. Αφενός μεν οι αρχές της βασίζονταν στην ιδέα της παγκόσμιας επανάστασης και απ' άλλου δε κυριαρχούσε μέσα στη Διεθνή το Ρωσικό Κομμουνιστικό κόμμα και η

Ρωσική επαναστατική εμπειρία. Τελικά στο τέταρτο συνέδριο το 1922, αναδιοργάνωση που έγινε κατάργησε σχεδόν κάθε ελευθερία θεωρητική και πρακτική στα μέλη της Διεθνούς και κύριος σκοπός της Διεθνούς έγινε η υπεράσπιση των άμεσων συμφερόντων της Σοβιετικής Ένωσης και του Σοβιετικού Σοσιαλισμού. Η παγκόσμια επανάσταση πήρε δευτερεύουσα θέση και θεωρείτο σαν κάτι όχι άμεσο ενδιαφέροντος. Ωρισμένο να κομμουνιστικά κόμματα απαισιόδοξα για την άμεση κατάληψη της εξουσίας στις δικές τους χώρες, πράγματι βάσαναν όλες τις ελπίδες τους στη Ρωσία σαν το μόνο σο-

σιαλιστικό κράτος το οποίο θα έπρεπε να υπακούουν και να προστατεύουν. Και όταν ακόμα η Ρωσία υπόγραψε το 1922 με τη Γερμανία τη Συμφωνία του Ραπάλο που δημιούργησε τις συνθήκες και για στρατιωτική συνεργασία μεταξύ των δύο χωρών, αυτό υποστηρίχτηκε από όλα τα Κομμουνιστικά κόμματα. Δεν θεωρήθηκε αυτή η συμφωνία μεταξύ της Ρωσίας και ενός ισχυρού καπιταλιστικού κράτους σαν άδικαιολόγητη βάση των αρχών της παγκόσμιας επανάστασης. Οι αντιφάσεις όμως αυτές δεν μπόρεσαν να μείνουν κρυμμένες.

Στην περίοδο 1922—29 το Κομμουνιστικό κίνημα βρισκόταν σε μία τρομερή κρίση. Σχεδόν σε όλα τα Κομμουνι-

στικά κόμματα το Μπολσεβίκο μοντέλο που προωθούσε το Κρεμλίνο και οι πραγματικές κοινωνικές και οικονομικές συνθήκες στις διάφορες χώρες βρισκόταν σε σύγκρουση. Η διαμάχη μέσα στο ίδιο το Κομμουνιστικό Κόμμα Ρωσίας μεταξύ της Αριστερής Αντιπολίτευσης και της δεξιάς είναι ακόμα μία ένδειξη της γενικότερης κρίσης στην οποία βρισκόταν το Κομμουνιστικό κίνημα. Στις προεπιθέσεις της για «κάθαρση» των κομμάτων μελών της Διεθνούς η γραφειοκρατία του Ρωσικού κόμματος γύρω από τον Στάλιν έδιωξε από τα κόμματα αυτά εκατοντάδες από τα πιο προοδευτικά και δυναμικά μέλη. Το Ιταλικό και το Βουλγαρικό Κομμουνι-

στικό κίνημα διαλύθηκαν από αυτές τις διαγραφές και χάσανε αυτά τα δύο κόμματα την μαζικότητά τους. Το ίδιο και στην Κίνα. Το Κομμουνιστικό Κόμμα της Πολωνίας το διέλυσε η Μόσχα όταν μέσα από επαναστατικές συνθήκες ακολούθησε μια τακτική διαφορετική από την ορθόδοξη γραμμή της Μόσχας.

Το 1929 μόνο τρία μαζικά Κομμουνιστικά κόμματα εκτός από το Ρωσικό άνηκαν στη Τρίτη Διεθνή. Το Γερμανικό, το Γαλλικό, και της Τσεχοσλοβακίας. Τα άλλα είχαν χάσει τεράστιους αριθμούς μελών και οπαδών. Στην Ρωσία χιλιάδες μέλη του κόμματος στάλθηκαν σε στρατόπεδα συγκεντρώσεως.

Στη δεκαετία του 30 με την ανεργία και την οικονομική κρίση στην οποία βρισκόταν ο καπιταλισμός υπήρξε μια σχετική ενδυνάμωση του Κομμουνιστικού κινήματος αλλά δεν εμπόδισε τα φασιστικά κινήματα της Ευρώπης από το να μεγαλώσουν και σε μερικές χώρες να πάρουν την εξουσία.

Το τελικό κτύπημα που διέλυσε τη Κομμουνιστική Διεθνή και μετά από το οποίο δεν μπορούσε πλέον να δικαιολογηθεί την ύπαρξή της ήταν η συμφωνία μη επιθέσεως μεταξύ Ρωσίας και Χίτλερ. Αυτή η συμφωνία δεν ήταν τίποτε άλλο παρά ένα σχέδιο για τον διαχωρισμό της Πολωνίας μεταξύ Ρωσίας και Γερμανίας. Όταν το 1939 ο Κόκκινος Στρατός εισέβαλε στη Πολωνία διαλύθηκε τελείως ο μύθος της Τρίτης Διεθνούς. (Η ανεξαρτησία της Πολωνίας ήταν το θέμα το οποίο έφερε σε επαφή για πρώτη φορά αντιπροσώπους της Γαλλικής και Αγγλικής εργατικής τάξης. Από αυτές τις επαφές ιδρύθηκε η Πρώτη Διεθνής και το θέμα της Πολωνίας, για το Μάρξ και άλλους τότε είχε μεγάλη σημασία).

ΚΑΘΕ ΔΕΚΑΠΕΝΤΕ

ΠΡΑΞΙΚΟΠΗΜΑ ΣΕ ΨΩΜΑΔΙΚΟ

Μια περίεργη είδηση δημοσιεύτηκε πριν λίγες μέρες στον Κυπριακό Τύπο. Μερικοί ξένοι εργάτες κατέλαβαν το αρτοποιείο όπου εργαζόνταν, γιατί το άφεντικό τους δεν τους πλήρωνε τους μισθούς τους. Τόση μεγάλη εντύπωση έκανε στους διάφορους δημοσιογράφους του ότι το γεγονός που ώνόμασαν την πράξη των εργατών «πραξικόπημα», «μίνι-πραξικόπημα» κ.τ.λ. Κατέφθασαν όμως οι δυνάμεις ασφαλείας, συνέλαβαν τους πραξικοπηματίες και η νομιμότητα αποκαταστάθηκε.

Όπως, όμως, και νάχει το πράμα, το γεγονός είναι παράξενο και περίεργο για διάφορους λόγους:

Πρώτα - πρώτα, οι ξένοι εργάτες θάπρεπε να ξέρουν πώς στην Κύπρο έχουμε, ύστερα από διατάγματα των Συντεχνιών και της Κυβέρνησης, ταξική ύφεση και βιομηχανική ειρήνη. Για το αυτό υπογράφηκε και ο Κώδικας Βιομηχανικών Σχέσεων. Δεν είναι, λοιπόν, νοητό να ξεγεύονται οι εργάτες και να καταλαμβάνουν εργοστάσια, έστω κι αν δεν τους πληρώνουν τα μεροκάματα.

Δεύτερο, θάπρεπε να ξέρουν πώς εδώ έχουμε έθνη κοαπελευθερωτικό αγώνα και τέτοια πράματα δεν

επιτρέπονται. Για χίλιους δυο λόγους: γιατί θα θυμώσουν οι πατριώτες δεξιοί, γιατί θα θυμώσει ο Κάρτερ και το Κογκρέσο που μας βοηθούν, γιατί θα σταματήσει το «οικονομικό θαύμα» και για τόσα άλλα.

Τρίτο, θα μου πείτε που θρέθηκαν οι ξένοι εργάτες στην Κύπρο; Μέχρι τώρα ξέραμε πώς ξεράγαμε εργάτες, για να μην δημιουργούνται κοινωνικά προβλήματα. Φαίνεται, όμως, πώς τώρα εισάγουμε κιόλας, μήπως κι άνεθούν οι μισθοί και σταματήσει το οικονομικό θαύμα.

Πάντως, θάπρεπε, τουλάχιστο να γίνεται μια στοιχειώδης ενημέρωση στους ξένους εργάτες πριν τους επιτραπεί να πάρουν δουλειά στην Κύπρο. Να τους λεχθεί πώς εδώ επικρατεί βιομηχανική ειρήνη και δεν είναι δυνατό να γίνονται πραξικοπήματα. Πώς πρέπει να κάνουν θυσίες για τον αντιϊμπεριαλιστικό αγώνα....

Κι αν έχουν διάθεση για ταξικές διαμάχες, τότε να μην έρχονται στην Κύπρο, ή να πηγαίνουν να παρακολουθούν ποδόσφαιρο, ειδικά όταν παίζει ΑΠΟΕΛ-ΟΜΟΝΟΙΑ.

Ο ΕΚΦΡΑΣΤΙΚΟΣ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ

η αρχουσα ταξη αποσκοπει στη δημιουργια ενος ελεγχομενου ιδρυματος

ΟΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΕΣ εξέλιξεις γύρω από το θέμα του πανεπιστημίου στην Κύπρο δείχνουν ότι οι πρώτοι σκεπτικισμοί και αντιδράσεις έχουν ξεπεραστεί και ότι η ίδρυση του Κυπριακού πανεπιστημίου τελικά θα πραγματοποιηθεί.

Η προοπτική αυτή δάζει δρισματά ζητήματα που άφορουν τόσο την καθαρά επιστημονική πλευρά του όλου θέματος όσο και την πολιτική του.

Παρόλο που οι δύο πλευρές του ζητήματος — επιστημονική, πολιτική — δεν μπορούν να διαχωριστούν γιατί αποτελούν δυο ουσιαστικά στοιχεία μιας ένότητας, είναι αναγκαίο μια πρώτη προσέγγιση, να εξετάσει κύρια την πολιτική πλευρά.

Την αναγκαιότητα αυτήν την επιβάλλουν κύρια οι δραματικές συνθήκες που περνά η Κύπρος μετά την δίδυμη ιμπεριαλιστική συνωμοσία του πραξικοπήματος — και της εισβολής.

Έτσι η προσπάθεια αυτή δεν μπορεί παρά να δει και να συνδέσει το πρόβλημα της ίδρυσης και λειτουργίας του πανεπιστημίου στην Κύπρο, με το ευρύτερο ζήτημα του απελευθερωτικού αγώνα που διεξάγει σήμερα ο λαός μας.

Μια τέτοια σύνδεση μας αναγκάζει να εξετάσουμε την σημασία και τον ρόλο του πανεπιστημίου κάτω από την ταξική σκοπιά του αγώνα αλλά και με «δυναμική» έννοια.

Ταξικά η ίδρυση πανεπιστημίου στην Κύπρο σημαίνει ενίσχυση του λαϊκού παράγοντα και της συμμετοχής του στην διαμόρφωση των πολιτικών εξελίξεων.

Η ιστορική πραχτική έδιξε και δείχνει πως το φοιτητικό κίνημα αποτελεί για τους αγώνες της εργατικής τάξης μια σημαντική συμμαχική δύναμη που σε πολλές περιπτώσεις αποδείχτηκε τουλάχιστο σε ζητήματα μαχητικής πραχτικής αλλά και συνειδητότητας πολύ προχωρημένη.

Έτσι πρέπει να θεωρείται βέβαιο ότι η σταθερή παρουσία της φοιτητικής μας νεολαίας στον τόπο, μες τα προβλήματα του λαού, κοντά στο λαϊκό κίνημα και στη δράση του, θα την καταστήσει αποφασιστικό δυναμικό παράγοντα ενίσχυσης του αγωνιστικού

μετώπου για εθνική και κοινωνική απελευθέρωση.

Από την άλλη θα αναπτυχθεί σε φοβερά ψηλό βαθμό η σημερινή στάθμη της «κουλτούρας» και της επιστήμης γενικά στην Κύπρο.

Η παρουσία του φοιτητικού δυναμικού στην Κύπρο, η ανάπτυξη της επιστημονικής έρευνας, η κριτική προσέγγιση των προβλημάτων που είναι συστατικό στοιχείο της έρευνας, ή συλλογικότητα που απαιτεί σήμερα η ανάλυση των πολλαπλών και πολυδιάστατων φαινομένων που άγκαλιάζει ο κάμπος της επιστήμης, όλα αυτά μαζί και με άλλες παράλληλες πραχτικές που δημιουργεί ή πανεπιστημιακή ζωή και δράση θα ενισχύσουν, θα μεθοδεύσουν και θα αναπτύξουν στον τόπο την επιστήμη τόσο από καθαρή άποψη, όσο και από την άποψη σύνδεσής της με την οικονομική κοινωνική, πολιτική και πολιτιστική πραγματικότητα.

Ένας ακόμα συλογισμός που ενισχύει την προοδευτική σημασία που άσχετά σήμερα το πανεπιστήμιο στην Κύπρο είναι και ούτος: Η οικονομική καταστροφή που επέφερε η εισβολή στην Κύπρο καθώς και η όλοένα και μεγαλύτερη ανάπτυξη των παραγωγών σχέσεων σε όλο της εργατικής τάξης και των υπολοίπων εργαζομένων θα καταστήσει σε λίγα χρόνια — αν δεν έχει ήδη συμβεί ούτο — έντελως αδύνατο την από μέρους των εργατικών οικογενειών άποστολή των των παιδιών τους για σπουδές στο εξωτερικό. Η ίδρυση όμως του πανεπιστημίου στην Κύπρο θα κάνει δυνατή σε μεγάλο βαθμό την άνωτάτη φοίτηση των παιδιών των εργαζομένων.

Άσφαλώς η αρχουσα κεφαλαιοκρατική τάξη θα επιδιώξει να χρησιμοποιήσει το Κυπριακό πανεπιστήμιο για παραγωγή δεξιάς κουλτούρας και τεχνοκρατών στελεχών για επάνδρωση και συντήρηση του

Το Έλληνικό Πολυτεχνείο, όπως και τόσα άλλα Πανεπιστήμια, σε αγωνιστική κινητοποίηση ενάντια στη Χούντα.

άστικού κράτους. Αυτό όμως δεν θα πρέπει σε καμιά περίπτωση να θεωρηθεί σαν λόγος για να μην υποστηρίξει κανείς την ίδρυση πανεπιστημίου. Η σωστή θέση είναι να παλαίψη κανείς για την ίδρυση και οργάνωση ενός τέτοιου πανεπιστημίου που να αποτελεί φορέα προοδευτικών ιδεών, να υπηρετεί τον αγώνα απελευθέρωσης του λαού μας, να προωθεί την πολιτικοποίηση και συνειδητοποίηση της εργατικής τάξης, να ανυψώνει την πολιτιστική παράδοση και κληρονομιά του λαού μας.

Από την αρχή όμως της ανακοίνωσής του για ίδρυση διαπιστώσαμε πάρα πολλά θέματα σχετικά με τη μελλοντική λειτουργία του που μας βρήκαν έντελως αντίθετους.

α) Η χρηματοδότησή του από ξένους οργανισμούς που σίγουρα θα προσπαθήσουν να το έχουν υπό έλεγχο (μαθήματα, ιδεολογία της εξάρτησης, καθηγητές που θα διδάξουν). Το Κυπριακό πανεπιστήμιο πρέπει να χρηματοδοτηθεί από την Κυπριακή πολιτεία, να είναι ένα έντελως ανεξάρτητο πνευματικό ίδρυμα, που θα αποτελέσει κέντρο συνάντησης και διδασκαλίας των προοδευτικών Έλληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων καθηγητών.

β) Ο τόπος ίδρυσης του. Η άστική τάξη θέλει να απομονώσει τους φοιτητές από το κοινωνικό τους χώρο, από τα προβλήματα του λαού, να αποδυναμώσει το φοιτητικό κίνημα. Γι' αυτό σχεδιάζει την ίδρυση του πανεπιστημίου 25 μίλια έξω από τη Λευκωσία στη περιοχή Κόρνου. Η προσπάθειά της είναι ξεκάθαρη. Θέλει να παράγει φοιτη-

τές ουδετεροποιημένους, παθητικούς, κλεισμένους σ' ένα χρυσελεφάντινο πύργο, ασχολούμενους μόνο με τα δικά τους προβλήματα.

Ο χώρος του πανεπιστημίου είναι κοντά στα άστικά κέντρα της Κύπρου, στη Λευκωσία, σ' ένα προάστιο. Γι' νάναι οι φοιτητές μας μέσα στη ζύμωση της πολιτικής κοινωνικής ζωής, ανάμεσα στο λαό, να συμβάλουν στην άνοδο της πολιτιστικής μας ζωής, πρωτοπόροι σ' όλους τους λαϊκούς αγώνες.

γ) Η γλώσσα. Μέσα σε συνθήκες αγώνα για επιβίωση προβάλλεται η χρησιμοποίησή της Άγγλικής γλώσσας στο πανεπιστήμιο (σε στυλ Αμερικάνικου πανεπιστημίου στη Βηρυτό). Τα επιχειρήματα που προτείνονται για την υποστήριξη της άγγλικής γλώσσας, είναι ότι θα μπορούν να έρχονται και φοιτητές της Μέσης Ανατολής και Αφρικής για εξοικονόμηση συναλλάγματος. Αν όμως το πανεπιστήμιο κρατηθεί σε ένα ψηλό επίπεδο ή χρησιμοποίηση της γλώσσας του τόπου δεν θα άποτρέψει: ξένους φοιτητές γαρθουν να σπουδάσουν στην Κύπρο. Χιλιάδες φοιτητές πηγαιίνουν σε χώρους που η γλώσσα τους ήμιλείται από λίγα εκατομμύρια, την μαθαίνουν και συνεχίζουν τις σπουδές τους στο πανεπιστήμιο.

Έτσι τα μαθήματα στο πανεπιστήμιο πρέπει να γίνονται στην Έλληνική γλώσσα. Σε μερικές έδρες που πρέπει να ίδρυθούν (Τουρκικής Ιστορίας, λογοτεχνίας) πρέπει να χρησιμοποιείται ή Τουρκική. Η επικράτηση της Άγγλικής γλώσσας και στο πανεπιστήμιο (ήδη χρησιμοποιείται) στο

Α.Τ.Ι.) θα βοηθήσει στην επικράτηση ενός πνεύματος ψευδοκοσμοπολιτισμού την στιγμή που σε συνθήκες αγώνα για επιβίωση, το δέσμιο με τις ρίζες μας και τα στοιχεία της ιστορικής παράδοσής μας είναι επιτακτική ανάγκη.

Τα μαθήματα: Οι πληροφορίες μιλούν ότι το πανεπιστήμιο θα ξεκινήσει με σχολές δευτεροβάθμιας σημασίας για τις σημερινές συνθήκες του τόπου (Ιερατική, νομική, φιλολογική). Στις προσπάθειες για οικονομική ενδυνάμωση και ανάπτυξη των παραγωγικών δυνατοτήτων του τόπου το πανεπιστήμιο πρέπει να βοηθήσει με την δημιουργία δασπονικών, γεωπονικών, αγροτικών, τεχνικών, διομηχανικών σχολών με παράλληλη μόρφωση σ' αυτές τις σχολές σε θεωρητικά θέματα (φιλοσοφία κοινωνιολογία. Ιστορία, λογοτεχνία κ.λ.π.).

Οι θέσεις αυτές μπαίνουν πρην ξεκινήσουν οι εργασίες ανέγερσης του πανεπιστημίου. Πιστεύουμε στη σημασία της ίδρυσης του και ξεκινάμε αυτή τη κριτική πιστεύοντας ότι το πανεπιστήμιο και οι φοιτητές του από όργανα ενίσχυσής της που προσπαθεί ή άστική τάξη να τα καταστήσει μπόρουν και πρέπει να γίνουν εκφραστές και τόπος πάλης στον αγώνα της κοινωνικής πολιτικής οικονομικής απελευθέρωσης.

Υ.Γ. Το άρθρο αυτό είναι μια πρώτη προσέγγιση από τις σελίδες της Σ.Ε. Το θέμα για μας είναι πολύ σημαντικό. Έτσι πέραν από το διάλογο που θέλουμε να δημιουργεί, με το θέμα αυτό ή Σ.Ε. θα ξαναασχοληθεί πιο διεξοδικά.

ΛΑΪΚΗ ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΤΟΥ Φ. ΚΑΒΑΛΛΑΡΗ

Λαϊκή συναυλία με δεκαμελή ορχήστρα και τραγουδιστές οργανώνει ο νέος συνθέτης Φαίδρος Καβαλλάρης στις 20 τούτου του μήνα στη Σχολή Τυφλών στη Λευκωσία.

Στη συναυλία αυτή ο Φαίδρος θα παρουσιάσει για πρώτη φορά την «Κυπριακή Συμφωνία» που αποτελεί την τελευταία του δουλειά. Η «Κυπριακή Συμφωνία» είναι ένα έργο με διαλεκτά αποσπάσματα από τη μαγικόνη ποιητική σύνθεση του μεγάλου μας ποιητή Θεοδόση Πιερίδη. Η επιλογή έγινε με τέτοιο τρόπο έτσι που να διατηρείται ή νοηματική ένότητα του έργου.

Θα παρουσιαστούν επίσης ή «Κυπριακή Τραγωδία» σε στίχους Τεύκρου Άνθια καθώς και μια ανθολογία από άλλα τραγούδια του συνθέτη όπως το «Ηλιοβασιλεία», ο «Πενταδάχτυλος», «Δώσ' μου τον ήλιο φύση», «Αδέλφια ψηλά» κ.ά.

Είναι ήδη γνωστή ή δουλειά του Φαίδρου από προηγούμενες του συναυλίες που σημείωσαν επιτυχία. Τα παιδιά που θα παίξουν και θα τραγουδήσουν στη συναυλία δουλεύουν έντατικά και πιστεύουν πως κι' αυτή τους ή προσπάθεια θα έχει την ίδια επιτυχία.

ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ ΣΤΗ ΛΕΜΕΣΟ

Ο ΑΓΩΝΑΣ ΤΟΥ ΔΩΡΟΥ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Μήνυμα για άσταμάτητο αγώνα μέχρι την τελική νίκη, έδωσε η εκδήλωση που έγινε στη Λεμεσό στις 3 Σεπτεμβρίου. Την εκδήλωση διοργάνωσαν από κοινού οι Έπαρχιακές Επιτροπές της Σ.Ν. ΕΔΕΝ και Σ.Κ. ΕΔΕΚ Λεμεσού για τον αγωνιστή σύντροφό μας Δώρο Λοΐζου. Η εκδήλωση που είχε μεγάλη επιτυχία έγινε στην αίθουσα τελετών του Δημαρχείου.

Την εκδήλωση άνοιξε με σύντομο χαιρετισμό ο συν. Ίάκωβος Κατσουνατός, μέλος της Έπαρχιακής Επιτροπής ΕΔΕΚ Λεμεσού.

Στη συνέχεια, μίλησε εκ μέρους της Δ.Ν. Δώρου Λοΐζου ο συν. Μιχάλης Παπαδόπουλος. Στο χαιρετισμό του αναφέρθηκε στη δολοφονία του Δώρου σαν μία απόπειρα απο-

σιωπήσεως της φωνής όλου κληρής της ΕΔΕΚ και του Κυπριακού λαού. Κλείνοντας το χαιρετισμό του ο συν. Μιχάλης είπε πως η Δ.Ν. Δώρου Λοΐζου θα αγωνιστή πιστή στις ιδέες του Δώρου για καλύτερο συνδικαλισμό, λαϊκή παιδεία και πολιτικοποίηση. Κάλεσε τους μαθητές να ακολουθήσουν το δρόμο που χάραξε

ο Δώρος. Μετά ο συν. Πάμπος Χα-ραλάμπους απάγγειλε το ποίημα του Δώρου «Μά ως πότε πιά». Επίσης στην εκδήλωση αυτή ο συν. Α. Κατσιούνης απάγγειλε ένα ποίημα δικό του αφιερωμένο στο νεκρό σύντροφό μας.

Ο Γ.Γ. της Σ.Ν. ΕΔΕΝ συν. Μάριος Τριμπιώτης στην ομιλία του αναφέρθηκε στη ζωή του Δώρου και τις ιδέες του. Επίσης μίλησε για την προηγούμενη μέρα της δολοφονίας όπου είχε συζητήσει ο Δώρος με το Άρχηγό της ΕΔΕΚ διάφορα θέματα για το Σοσιαλισμό και την Κύπρο — ιδέες οι οποίες είχαν βαθειά επιρροή πάνω στο κόμμα. Την

επομένη μέρα σε κεντρική πλατεία της Λευκωσίας ή πηγή, αυτών των ιδεών δολοφονήθηκε από φασιστικά όργανα στη προσπάθειά των για να αποκόψουν την πορεία προς το σοσιαλισμό με το θάνατο του Λυσσαρίδη. Κάθε χρόνο όπου και να δροσίζουμε συνεχίσει ο Γ.Γ. της ΕΔΕΝ θα πρέπει να ανανεώσουμε, την ημέρα του θανάτου του Δώρου, τον όρκο μας για αγώνα άσταμάτητο μέχρι τη νίκη.

Αναφερόμενος στο μεγάλο κενό που προκάλεσε ο θάνατος του Μακάριου ο Γ.Γ. της ΕΔΕΝ είπε ότι ήδη η δεξιά προετοιμάζεται για άμεση κατάληψη της εξουσίας για να επιβάλει λύση στο Κυπριακό που αδυνατούσε να επιβάλει ο σο ζούσε ο Μακάριος. Το λαϊκό κίνημα δεν πρέπει να επιτρέψει ούδεμιαν κίνηση από την οικονομική ολιγαρχία προς την κατάληψη της εξουσίας. Το λαϊκό κίνημα είναι σε άπαρχή νέων αγώνων. Συνεχίζοντας κάλεσε σε συσπείρωση τις αντιιμπεριαλιστικές δυνάμεις αποκλείοντας την αστική τάξη. Προϋπόθεση για ένα αντιιμπεριαλιστικό αγώνα από τις λαϊκές δυνάμεις, θα πρέπει να είναι μέτρα όπως η εθνικοποίηση των τραπεζών, ο καθορισμός μίνιμουμ μισθών, και η εθνικοποίηση των βασικών μονοπωλίων της ο-

κονομίας. Αυτό δλα, είπε ο σύντροφος Μάριος βρίσκονται στις προγραμματικές άρχές της Σ.Ν. ΕΔΕΝ και του Σ.Κ. ΕΔΕΚ. Καταλήγοντας ο Γ.Γ. της ΕΔΕΝ είπε ότι όσο θα ζούμε θα πολεμούμε με στόχο την επίτευξη του σοσιαλισμού.

Πριν από την ομιλία του Δώρου Λυσσαρίδη απαγγέλησαν ποιήματα από το σύντροφο Πάμπο Χαραλάμπους και την συντρόφισσα Μαρία Δημητρίου.

Ο Δρ Λυσσαρίδης αναφέρθηκε στην ομιλία του στις ημέρες εκείνες του πραξικοπήματος και της εισβολής. Με συγκίνηση μίλησε για τον θάνατο του Δώρου στην «Πλατεία Δώρου Λοΐζου». Μίλησε για τις ιδέες και τις υποθήκες του Δώρου Λοΐζου λέγοντας ότι διακηρύττουμε: «Τό λάβαρο των αρχών της ΕΔΕΚ που άνηρσε ο Δώρος δεν θα το υποστείουμε. Είμαστε ο λαός και δεν υπάρχει δύναμη να μας σταματήσει».

Η εκδήλωση στη Λεμεσό έδειξε για ακόμα μία φορά πως η 30η Αύγουστου, η ημέρα του θανάτου του Δώρου δεν ξεχνιέται. Δεν ξεχνιέται γιατί οι ιδέες του Δώρου και ο αγώνας του Δώρου και του Κόμματός του ζούν. Είναι ιδέες και ένας αγώνας που ακόμα εξελίσσονται.

ΑΥΘΑΙΡΕΣΙΕΣ ΣΕ ΒΑΡΟΣ ΞΕΝΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ

Αυτές τις μέρες δικάζονται 4 αιγύπτιοι εργάτες του άρτοποιείου Χατζηγιάννη στα Λατσία. Κατηγορούνται για «παράνομη» είσοδο στο άρτοποιείο και την κατάληψή του!

Οι έφημερίδες φρόντισαν να περάσει άπαρατήρητο το έπεισόδιο, ή να το καλύψουν δήθεν είδησεογραφικά, παρουσιάζοντας έμμεσα τους μετανάστες εργάτες σαν ταραχαποιά στοιχεία.

Για μας το «έπεισόδιο» έχει πολιτικές προεκτάσεις. Είναι από τα πρώτα δείγματα συγγής εκμετάλλευσης εις βάρος ξένων εργατών που παλεύουν για το μεροκάματο. Δεί-

και τους ανακοίνωσε πως θα πληρώνει μόνο £55 τον μήνα. Όμως αυτό δεν ήταν αρκετό. Για τους επόμενους 3 μήνες δεν τους πλήρωσε κανένα μηνιαίο και τους έδινε μόνο

Όταν οι εργάτες απαιτήσαν τα λεφτά τους αρνήθηκε να τους τα δώσει ή εργοδοσία. Όταν ξαναπήγαν στο εργοστάσιο για να απαιτήσουν τα λεφτά τους ή κα Χατζηγιάννη κάλεσε την αστυνομία και τους συνέλαβε. Η δίκη θα γίνει στις 15 του Σεπτεμβρίου.

Στο άρτοποιείο δουλεύουν 25 άλλοι κύπριοι εργάτες και εργάτριες, που μπορούν να συμπαρασταθούν στους 4 αιγύπτιους συνάδελφους τους.

Η μόνη δύναμη που μπορεί ν' αντιπαρατεθεί στην αυθαιρεσία και την καταπίεση των κεφαλαιοκρατών είναι ή ίδια ή εργατική τάξη. Οι κύπριοι εργάτες του άρτοποιείου έχουν τα ίδια συμφέροντα με τους αιγύπτιους εργάτες. Ο εργοδότης τους χρησιμοποίησε σαν φτηνό εργατικό δυναμικό. Τίποτα δεν εμποδίζει να στραφεί κι' έναντια στους άλλους εργάτες αν καθή αυτός ο αγώνας.

Την υπεράσπιση των εργατών ανέθεσε σε δικηγόρο ή ΠΕΟ. Όμως δεν είναι αυτό που έχει σημασία. Γιατί ή άρχουσα τάξη θ' αποφασίσει ανάλογα με το ταξικό της συμφέρο. Αν συμφέρε στην αστική τάξη νάχει ξένους εργάτες και να τους εκμεταλλεύεται — όπως συμβαίνει σήμερα στην Κύπρο — δεν θα τους διώξει και θα τους άθωώσει. Άν όχι, τότε ανεξάρτητα από το δικηο των εργατών θα τους άπελάσει, όπως κάμνουν οι άρχουσες τάξεις στην Άγγλία, Γερμανία, Γαλλία που διώχνουν τους μετανάστες εργάτες κατά χιλιάδες.

Οι 4 Αιγύπτιοι εργάτες του άρτοποιείου Χατζηγιάννη: Μωκάμετ Πασιγιάνη, Γιόστρι Άτένα, Χάσαν Μαργάπη, Σάπερ Πάτρη.

χνει πως οι κεφαλαιοκράτες δεν διαφέρουν στα μέσα που χρησιμοποιούν, είτε είναι Γερμανοί είτε Άγγλοι είτε ακόμα και Κύπριοι!

Συναντήσαμε τους 4 εργάτες στο ξενοδοχείο και τους πήραμε συνέντευξη, μας μίλησαν για τις άθλιες συνθήκες δουλειάς.

Ο εργοδότης τους τους συνάντησε στην Άλεξάνδρεια μέσω ενός Έλληνα φίλου του. Τους πρόσφερε δουλειά στην Κύπρο, στο άρτοποιείο του στις 20 Άπριλη. Οι 4 του συμβολαίου ήταν για £80 τον μήνα μισθό, δωρεά διαμονή και διατροφή, δωρεή εργασία και εξασφάλιση άδειας εργασίας.

Μετά την πρώτη εβδομάδα, δεργοδότης «άλλαξε» ιδέα

τά λεφτά από τις υπέρωριες «για να μην τα φάνε στα κάμπαρέ και στα έξω».

Οι 4 εργάτες μέναν σ' ένα μικρό, θρόμικο δωμάτιο χωρίς ήλεκτρισμό και πλήρωναν για την διατροφή τους.

Οι κύπριοι εργάτες του άρτοποιείου έχουν τα ίδια συμφέροντα με τους 4 ξένους. Η μόνη άποτελεσματική συμπάράσταση στους 4 εργάτες είναι ή συμπάράσταση των υπόλοιπων εργατών. Όλοι οι εργάτες πρέπει ενεργητικά ν' απαιτήσουν:

- Ν' άποσυρθεί ή μήνυση του εργοδότη.
- Η άμεση επαναπόσληψη των 4.
- Η όλική ικανοποίηση των αίτημάτων των 4 εργατών.

αγοραζετε τη σοσιαλιστικη εκφραση

σοσιαλιστικη εκφραση

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Έσωτερικό 24 φύλλα 2000 μίλς
Έξωτερικό 24 φύλλα 2500 μίλς
Τιμή φύλλου 50 μίλς.
Οι έπιταγές στο λογαριασμό
4572 Λαϊκή Τράπεζα Κύπρου
Λευκωσία.

Η Σοσιαλιστική "Εκφραση θα διατείθεται στα Γραφεία της Σοσιαλιστικής Νεολαίας ΕΔΕΝ Κωνσταντίνου Παλαιολόγου 23 Λευκωσία ή για συνδρομές Τ.Κ. 1064 Λευκωσία.